

Pag. 2

Sedinta de
consiliu

Pag. 5

Lectia de istorie
Iancu de Hunedoara

Pag. 8

Pompierii
ne informează

Gazeta de BĂILEȘTI

Seria a XVII-a

Nr. 7

iulie 2019

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

Perspective ale modernizării Băileștiului

Se știe că în ultimii ani Băileștiul a cunoscut reale schimbări privind infrastructura, iar în prezent se lucrează la asfaltări de străzi și trotuare ca și la construcții de localuri de grădinițe și perspectivă apropiată, în Planul de dezvoltare urbană, se va pune în aplicare realizarea de noi obiective, ca urmare a implementării finanțării din fonduri europene, guvernamentale și locale.

Miercuri – 17 iulie, a.c., ora 11.00 – la sediul Agenției de Dezvoltare Sud Vest Oltenia a avut loc semnarea contractului de finanțare a lucrărilor de modernizare a municipiului Băilești, prin accesarea de fonduri europene și guvernamentale.

Doamna Marilena Bogheanu – manager general al Agenției de Dezvoltare Sud-Vest Oltenia, în intervențiile D-Sale, a explicat în detalii cu competența de care dispune pentru îndeplinirea menirii în importantul post pe care îl ocupă, complexitatea proiectelor propuse spre a deveni eligibile, comportând responsabilitatea asumată în ceea ce privesc cunoașterea corespunzătoare a cerințelor ce se cuvin respectate în întocmirea proiectelor de dezvoltare și parcurgerea corectă a demersurilor ulterioare accesării de fonduri.

D-Sa a făcut precizarea că

așteaptă propuneri realiste și precis formulate din partea primarilor, urmând ca aceștia să beneficieze de consultanță de specialitate din partea Agenției de Dezvoltare SV-Oltenia, privind strategiile necesare eligibilității proiectelor și implementării lor.

De asemenea Doamna manager general a făcut precizarea că e absolut firească existența de priorități privind aprobarea de proiecte de modernizare a localităților, în sensul că se au în vedere, întâi, centrele urbane-reședințe de județ, apoi municipiile, orașele și comunele, concret e vorba proiecte de investiții și finanțare în educație, mobilitate, sănătate, adică școli, ambulatorii, transport în comun, apă, canal etc.

Din partea oficialităților comunităților e necesară dezvoltarea sistematică, avându-se în vedere, în primul rând, asigurarea, bazei economice, stimulându-se elementele specificului local: parcuri industriale, zone de agrement, parcuri de distracții, mica industrie, formarea profesională, pentru firmele agricole, iar primăriile să-și reînființeze firme de construcții.

Programele propuse să rezulte din dezbateri, cu participarea competențelor profesionale locale și consultarea personalului Agenției S.V. Olte-

nia. La fel ecologizarea infrastructurii și a unităților de interes local.

S-a observat din cele precizate de către D-Sa deschiderea pentru accesarea și finanțarea de programe de dezvoltare ale localităților, programe întocmite competent, potrivit normativelor ce trebuie riguros respectate, pentru a deveni eligibile și implementate.

D-l Costel Pistrițu, primarul municipiului Băilești, s-a referit la întârzierile care au durat doi ani și la factorii care le-au

determinat ceea ce nu trebuie să se mai repete; Programul operațional este pe durata 2016-2020 și ne aflăm în cea de a doua jumătate a anului 2019, la data semnării contractului.

A solicitat elemente lămuritoare noi, privind perspectivele dezvoltării și a insistat asupra necesității ca școala să furnizeze meseriași, în vederea atragerii de investitori și a exemplificat cu cazuri din Băilești.

S-a trecut apoi, la semnarea contractelor de către Doamna Marilena Bogheanu, respectiv

cei trei primari, de la Băilești, Motru și Segarcea, contracte care, având în vedere bunăvoința sinceră a Doamnei manager, privind încurajarea depunerii de proiecte de modernizare, este de bun augur.

Pentru convingerea cititorilor G.d.B. de importanța evenimentului evocat, are la dispoziție, în continuare, o imagine precisă asupra lucrărilor de modernizare a localității noastre și costul în lei pentru fiecare.

Valentin Turcu

Nr crt	Cod Mysmis	Titlu proiect	Observații	Program	Finanțare (euro)	Valoare proiect (lei)
1	118064	Amenajare zona Parc Balasan	parc Balasan	por		7.167.536,22
2	118780	Etica și transparență în administrație	Etică și transparență	poca		273.598,36
3	120693	Consolidarea capacității administrative a Municipiului Băilești		poca		420.193,55
4	127849	Balasan, zona de pescuit și agrement	agrement Balasan	popam		823.702,98
5		Reintegrarea în circuitul cultural regional a Teatrului de Vară Sache și Sucă	teatrul de vară Bistro	popam		3.217.785,65
6	125516	DALI - Lucrări de intervenție, reabilitare, modernizare, extindere și eficientizare iluminat public - optimizarea consumului de energie electrică în Municipiul Băilești	iluminat public	por		7.181.593,01
7	125985	îmbunătățirea serviciilor sociale, educaționale, cultural-recreative și de siguranță în Municipiul Băilești	sat vacanța, grădinițe	por		13.208.054,81
8	122304	îmbunătățirea mobilității urbane și reducerea emisiilor de CO2 în Municipiul Băilești	reducerea co2	por		45.709.487,04
9	HEALTH FF ROBG-259	Increasing the efficiency of municipal health care in the border region Berkovitsa – Băilești	cbr transfrontalier			3.250.144,31
10	126320	CIVIC - Consultare, inovare, voluntariat, informatizare și comunicare în Municipiul Băilești	parteneriat: Centrul pentru dezvoltare durabilă Columna	poca		3.630.913,70
11		Modernizare D561				
12		WIFI4EU			15.000,00	

Ședința de consiliu

În baza Dispoziției nr. 452 din 18.06.2019 a Primarului Municipiului Băilești și în baza Dispozițiilor art. 39 alin. 1 și art. 40 din Legea 215/2001 a Administrației Publice Locale republicată, în temeiul art. 68 și art. 115 alin. 1 lit.a din aceeași lege, a fost convocat Consiliul Local al Municipiului Băilești în ședință ordinară pe data de 28.06.2019, ora 8.00 la sala de ședințe a Consiliului Local str. Prințul Barbu Alexandru Știrbey, nr. 13, la care au participat 15 consilieri, lipsește dl. Pascu Constantin și dra Niță Corina-Marilena.

Doamna Secretar a declarat deschise lucrările, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței, a arătat că este statutar constituită, a supus la vot procesul-verbal al ședinței anterioare și a arătat că este conform dezbaterilor din timpul ședinței, procesul-verbal fiind aprobat în unanimitate.

În continuare dna. Secretar a cuvântul dlui. Președinte de ședință care invită pe dl. Primar să prezinte ordinea de zi conform dispoziției de convocare a ședinței înregistrată sub nr. 452/2019.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr. 79/21.06.2019 se mandatează dl. Gliba Gheorghe, reprezentantul Consiliului Local al Municipiului Băilești, să voteze în Adunarea Generală a Acționarilor Companiei de Apă Oltenia SA, ce va avea loc în data de 02.07.2019 ora 12.00.

Referitor la Proiectul de hotărâre nr. 82/21.06.2019 se aprobă actualizarea Componentei Comisiei Locale de Ordine Publică înființată prin HCL nr. 2/2011, conform anexei nr. 1. Prin HCL nr. 2/2011 a fost înființată Comisia Locală de ordine Publică a Municipiului Băilești, organ cu rol consultativ.

Comisia Locală de Ordine Publică se organizează și funcționează în baza Legii nr. 155/2010 a poliției locale, republicată și actualizată.

Potrivit prevederilor art. 28 din Legea nr. 155/2010-poliției locale, la nivelul fiecărui municipiu unde funcționează poliția locală se organizează și funcționează Comisia Locală de Ordine Publică, prin hotărâre a consiliului local, organism cu rol consultativ. Comisia locală este constituită, după caz, din: primar, șeful unității structurii teritoriale a Poliției Române sau reprezentantul acestuia, șeful poliției locale, secretarul unității administrativ-teritoriale și 3 consilieri locali, desemnați de autoritatea deliberativă. Ședințele comisiei locale sunt conduse de primar.

Ținând cont de modificările survenite la nivelul conducerii Poliției Municipiului Băilești, la nivelul componentei Consiliului Local Băilești și schimbarea secretarului UAT Băilești, în vederea continuității activităților de asigurare a ordinii și liniștii publice, este necesară actualizarea componentei Comisiei Locale de Ordine Publică astfel: Președinte: Pistrițu Costel - primarul Municipiului Băilești Membrii: Stroe Bogdan - comandant Poliția Municipiului Băilești; Iureș Victor - șef poliția Locală Băilești; Mușuroi Irinel Codruț - viceprimar; Pelea Petrică - consilier local; Năstase Amalia - consilier local.

Având în vedere că din Comisia Locală de Ordine Publică constituită la nivelul Municipiului Băilești,

faceau parte dl Filip Nicolae Cornel fost comandant al Poliției Băilești și dl. Manciu Dorin fost consilier locale respective, a fost necesară înlocuirea acestora cu alți membri.

Cu privire la Proiectul de hotărâre nr. 85/25.06.2019 se aprobă programul principalelor manifestări cultural-artistice și educative pe trim. II pe anul 2019 la unitățile de cultură, conform anexelor.

Dl. Viceprimar întreabă pe dl. Boța dacă a vorbit cu artiștii, acesta a răspuns că momentan este la stadiul de discuții. Dna. Năstase Amalia a întrebat dacă se poate să propună dânsii artiștii sau cel care câștigă licitația. Dl. Viceprimar a menționat că: *dacă vrem ca numele artiștilor să fie acceptate de consiliul local trebuie să facem achiziția separat pe artiști. Scoatem la licitație organizarea evenimentului și banii vor intra în conturile Casei de Cultură și apoi se discută separat cu artiștii.* Dl. Duinea a întrebat dacă se poate organiza evenimentul Zilele Municipiului în parcare a sălii de sport Ada Nechita pentru a evita blocajele. Dl. Viceprimar a răspuns că oricum centrul se va închide pe perioada manifestărilor. În continuare dl. Viceprimar i-a propus dl. Boța să vină în următoarea ședință de consiliu cu un calcul estimative pentru cheltuieli.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr. 84/21.06.2019 se avizează solicitarea Spitalului Municipal „Prof. Dr. Irinel Popescu” Băilești de organizare a concursului pentru ocuparea a două posturi de medic în specialitatea medicină de urgență în cadrul CPU și a unui post de medic resident an V în specialitatea nefrologie în cadrul Cabinetului de Nefrologie. **Nefrologia** este ramură a medicinei interne care se ocupă cu studiul patologiei renale. Majoritatea bolilor ce afectează rinichii nu sunt limitate doar la organ ci mai degrabă sunt afecțiuni sistemice. Rolul nefrologiei este diagnosticarea bolilor rinichilor și tratamentul acestora (medical, dializa), precum și urmărirea pacienților transplantați renal. Mai mult decât atât, majoritatea nefrologilor se consideră specializați în tratarea tulburărilor electrolitice și a hipertensiunii.

Referitor la Proiectul de hotărâre nr. 81/21.06.2019 se aprobă acordarea gratuită a suprafeței de 300 mp teren intravilan, proprietatea autorității locale, CF 30807 tarla 228 parcela 3306/3, pentru amplasarea vetrei de stupină, domnului Becea Florentin pentru 50 familii de albine pe o perioadă de 5 ani.

Cu privire la Proiectul de hotărâre nr. 36/22.06.2019 se aprobă darea în administrare a unui spațiu amplasat la parterul sediului Primăriei Municipiului Băilești, unde funcționează Biroul Relații cu Publicul, în suprafață de 8,49 mp, către Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Dolj. OCPI Dolj se obligă să plătească cheltuielile aferente costurilor cu utilitățile (apă, energie electrică, gaz, căldură) prin raportare la spațiul

folosit, pe baza facturii emise de Primăria Băilești.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr. 83/21.06.2019 se aprobă repartizarea unui apartament din fondul locativ al municipiului Băilești, doamnei Ivanovici Leontina-Mariana, domiciliată în Băilești, str. Av. P. Ivanovici, nr. 25, Băilești.

Referitor la Proiectul de hotărâre nr. 80/21.06.2019 se alege președintele de ședință pentru următoarele 3 luni: iulie-august-septembrie 2019 dl. Tica Leonard-Gabriel.

Marian Milovan

Plan de activitate Muzeul „Câmpiei Băileștilor” Iulie-Septembrie 2019

Nr.crt.	Eveniment/Activitate	Perioada	Tip activitate/eveniment
1	- Expoziție temporară: Nestemate ale artei și culturii populare în Câmpia Băileștilor	1-12 iulie	Activități cultural-educative
2	- Expoziție temporară: „Arta populară din Câmpia Băileștilor I”	22-31 iulie	Activități cultural-educative
3	- Expoziție temporară: „Arta populară din Câmpia Băileștilor II”	12-23 august	Activități cultural-educative
4	- Comemorare istorică: “191 ani de la lupta de la Băilești”	16 septembrie	Activități cultural-educative
5	- Expoziție temporară: “Tradiții băileștene în lupta pentru libertate națională și socială”	23 septembrie	Activități cultural-educative
6	- Expoziție temporară: “Zona Câmpiei Băileștilor locuită din cele mai vechi timpurii	24-30 septembrie	Activități cultural-educative

Programul principalelor activități ale Bibliotecii Municipale "Petre Anghel" Băilești, trimestrul III 2019

Nr.crt.	Data	Denumirea activității	Locul desfășurării
1	01.07-30.08.2019	“Magia vacanței” - educație și relaxare prin creativitate; imaginația dezvoltată în atelierele de creație: - creație literară; - teatru pentru copii; - desene; - pictura pe sticlă etc.	Biblioteca Băilești
2	02.07.2019	Emil Garleanu, prozator, regizor, scenarist și jurnalist, aniversare a 105 ani de la naștere - lecturarea unor fragmente din opera sa: “Din lumea celor care nu cuvântă”. Prezentarea romanului “Nucul lui Odobac”.	Biblioteca Băilești Biblioteca Filiala Balasan
3	12.07.2019	Tudor Arghezi, poet, prozator, gazetar-autor de prim rang ai perioadei interbelice - aniversare. “Călătorie în universul Argheziian”: Cartea cu jucării, Cantare omului. Expoziție de carte.	Biblioteca Băilești
4	16.07.2019	Ilie Sălcianu, scriitor băileștean - 90 de ani de la naștere. Prezentarea activității și a operei.	Biblioteca Băilești
5	05.08.2019	Marin Preda, scriitor roman postbelic. Prezentarea, pe scurt, a romanului “Cel mai iubit dintre pământeni”. Videoproiecție pt. elevii de liceu, filmul artistic “Morometii 2”.	Biblioteca Băilești
6	16.08.2019	Ioan Slavici, scriitor, jurnalist și pedagog - activitatea și opera autorului, ilustrarea vieții satului ardelean în “Mara” și “Pădureanca”. Expoziție de carte și videoproiecție “Moara cu noroc”.	Biblioteca Băilești
7	20.08.2019	Dimitrie Bolintineanu-moment artistic dramatizat - poezia “Muma lui Ștefan cel Mare”.	Biblioteca Băilești
8	22.08.2019	Vasile Alecsandri, poet, prozator, dramaturg, diplomat. Dramatizarea unui fragment din piesa de teatru “Coana Chinta în provincie”. Expoziție de carte.	Casa de Cultura Amza Pellea
9	29-30.08.2019	Zilele Municipiului Băilești: - expoziție de carte “Scriitori băileșteni”; - expoziție cu lucrările realizate de copii în cadrul activităților desfășurate în atelierele de creație “Magia vacanței”. Lansare de carte.	Casa de Cultura Amza Pellea
10	03.09.2019	Liviu Rebreanu, romancier, dramaturg și academician - comemorare a 75 de ani de la moarte. Expoziție de carte. Vizionare pentru elevii de liceu a filmului artistic „Ion”, după opera cu același nume.	Biblioteca Băilești
11	04.09.2019	Evocarea personalității scriitorului George Bacovia, cel mai important poet simbolist roman - activitatea și opera. Recitări de poezie - Lacustra, Melancolie, Trec zile, Pastel.	Biblioteca Băilești
12	06.09.2019	Nicolae Filimon - 100 de ani de la naștere. Expoziție de carte.	Biblioteca Băilești
13	12.09.2019	Ion Agarbiceanu- expoziție de carte; Activitate literară pentru copiii de gimnaziu, “Sa răsfoim, file din cartea naturii”.	Biblioteca Băilești
14	20.09.2019	Aniversarea nașterii lui George Cosbuc, poet și prozator. Recitări de către elevi ale unor balade și idile: Noapte de vară, La oglinda. Numai una și Căntece de vitejie: Dorobantul, Oltenii lui Tudor.	Biblioteca Băilești Biblioteca Filiala Balasan

Casa de Cultură “Amza Pellea” Băilești

Programul principalelor manifestări cultural-artistice și educative pe trim. al III-lea 2019

Nr.crt.	Data	Locul desfășurării	Denumirea acțiunii	Colaboratori
1	23-30.07.2019	Eforie Nord	Participarea ansamblului “Bobocica” al Casei de Cultură “Amza Pellea” la festivalul de folclor “Cânt și joc dobrogean” de la Eforie	Casa de Cultură Eforie Nord
2	15.08.2019	Primăria Băilești	“Nunta de Aur” - manifestare dedicată cuplurilor care au împlinit 50 de ani de la căsătorie: - ora 11:00- slujba religioasă; - ora 12:30-masa, urmată de acordarea plachetelor și buchetelor de flori	Primăria Băilești Protoieria Băilești
3	22.08-25.08.2019	Casa de Cultură Parc Piața Civica, Parcul public, Sala de sport “Ada Nechita”, Terenul de sport Liceul “Mihai Viteazul”, Scena amplasată la Monumentul Eroilor	Zilele Băileștilor: - Spectacol de teatru; - Festivalul cântecului și dansului popular. Vor fi prezente formații de amatori; - Lansări de carte; - Vernisaj expoziție de pictură; - Spectacol de teatru pentru copii; - Spectacol de muzică populară al artiștilor consacrați; - întâlnire cu fiii orașului la Casa Memorială “Amza Pellea”; - Concursuri sportive, alte manifestări pentru copii și tineret	
4	29.08.2019	Cilieni	Spectacol aeronautilor cu baloane cu aer cald	

Perpetua problemă evreiască (II)

În numărul trecut am comentat câteva aspecte ale problemei evreiești în România ultimelor două secole și, parțial, în fosta Uniune Sovietică, deoarece, cu deosebire, unele s-au datorat aceluiași cauze în estul european.

Pentru că neamul evreiesc, așa cum a consemnat Istoria, a fost împrăștiat „ex toto Orbe Romano”, de către generalul Titus, viitorul împărat, fiul lui Vespasian, după înăbușirea marii răscoale din anul 70 e.n. când a fost dărâmat din temelii și Templul lui Solomon, generațiile care i-au urmat s-au adaptat printre popoarele cu care au fost nevoite să conviețuiască; puțini s-au naturalizat, însă, cei mai mulți și-au păstrat credința și tradițiile, chiar dacă, periodic, au fost persecutați religios și material, fiindcă fiind întreprinzători și perseverenți, destui au acumulat averi invidiate de localnici, cu deosebire de nobilimea autohtonă și, apoi, de burghezie, astfel că au fost ex puși expropriilor și chiar dizlocărilor. Au avut un mare răsunet persecuțiile evreilor în Spania medievală și înalte țări europene – fapt ce a determinat emigrarea peste Ocean, în Lumea Nouă, extrem de permisivă, în care experiența în afaceri, acumulată de-a lungul mai multor generații, a făcut ca, în mediul financiar-bancar, în special, să se afirme descendenți ai celor răsculați în anul 70 e.n.

În anii primului război mondial evreii europeni și nord-americani au fost combatanți loiali în armatele țărilor implicate, cu numeroase jertfe de sânge – morți, răniți, mutilați, dar și răpuși de bolile contagioase provocate de mizeriile marii conflagrații.

După Trianon, în urma căruia harta Europei a căpătat altă configurație, revanșismul german, sovietic și maghiar au inclus, printre altele și o iudeofobie, fără precedent, mai mult sau mai puțin mascată și motivată formal. Nazismul german, ultrarevizionist și-a asociat antievreismul cu rasismul (arianismul) și anticomunismul. Din 1933, adică de la venirea la putere a N.S.D.A.P. (Partidul Social-democrat Naționalist al Muncitorilor din Germania) al lui Hitler, acțiunile de persecutare și de lichidare a evreilor germani s-au ținut lanț, așa cum anticipase Hitler în cartea sa „Mein Kampf” („Lupta mea”) dictată în falsa detenție lui Rudolf Hess, după eșecul loviturii de stat de la o berărie din Munchen.

O mare lovitură dată evreimii germane a fost la 9 sept, 1938, în așa-numita „Kristallnacht” („Noaptea de cristal”) în care s-au jefuit și incendiat magazine, locuințe și sinagogi și s-au molestat și ucis evrei

de toate vârstele, iar cărțile de autori evrei au fost arse în piețele publice, între care și cele de poezie ale marelui romantic Heinrich Heine, autorul celebrei balade „Lorelei”.

În anii celui de al doilea război mondial, acțiunile de exterminare a evreilor au continuat atât în Germania și Austria, anexată în 1938, prin așa-numitul „Anschluss”, cât și în țările ocupate – Cehoslovacia, Belgia, Olanda, Norvegia, Polonia, Franța – prin internarea în lagăre speciale și realizarea a ceea ce s-a numit „Soluția finală”, adică exterminarea în masă, prin împușcare sau gazare cu un produs al „I.G. Farbenindustrie” numit „Ziklon 8”, acțiuni criminale împotriva umanității ordonate de Hitler personal, cu sprijinul acoliților săi, fiecare cu sectorul său și cu acțiuni specifice – Goring cu Luftwaffe, Goebbels cu propaganda, Ribbentrop în țările satelite, Himmler cu trupele S.S., Heydrich cu R.S.H.A (Serviciul de Securitate al celui de al treilea Reich), Heinrich Muller cu Gestapoul (Poliția Secretă de Stat) și Adolf Eichmann, ca executor cu ajutorul trupelor S.S. și „Einsatzgruppen” – unități speciale de pedepsire în teritoriile ocupate și ai altor naziști din eşaloanele inferioare, care au încercat și, în parte, au reușit să implementeze măsurile de exterminare și în țările satelite.

În România interbelică, manifestări antievreiești au început în anii '20, adică numai la câțiva ani de la Marea Unire, organizate de extrema dreaptă – „Legiunea Arhanghelului Mihail” – interzisă, dar tolerată, apoi, sub numele de „Totul pentru țară”, sau mai cunoscută ca „Mișcare Legionară” – sprijinită ideologic de universitarii A.C. Cuza și Nae Ionescu, condusă de Corneliu Zelea-Codreanu iar, după așa-

sinarea acestuia, de către Horia Sima, cu aderarea, pentru câteva luni a generalului Ion Antonescu, care în ianuarie 1940 a reprimat cu armata așa-numita Rebeliune Legionară – acțiune criminală, cu evrei uciși cu cruzime, cu jefuirea sistematică a proprietăților evreiești, după abominabilul Pogrom de la Iași și alte acțiuni huliganice și criminale.

E de menționat faptul că presa vremii a relatat obiectiv și detaliat că legionarii nu s-au dat în lături de la nimic, în problema evreiască, evident, încurajați de la Berlin, prin intermediul reprezentanților lui Hitler la București - Fabricius și Von Killinger, cu atât mai mult cu cât asasinaseră cu puțin înainte mari patrioți români, care n-au acceptat, ba chiar au respins accederea la putere și păstrarea ei prin crime: I. Gh. Duca – politician liberal – prim-ministru, N. Iorga – marele patriot, savant de reputație mondială și politician naționalist, Armand Călinescu – politician național-țărănist-prim-ministru, universitarii Virgil Madgearu și Petre Andrei și alții.

Istoricii au consemnat faptul că, după Rebeliunea Legionară, când a fost instaurată dictatura antonesciană, guvernul mareșalului nu a acceptat, cu toate insistențele Berlinului, cedarea evreimii române pentru internarea în lagărele germane și exterminarea acesteia.

Ca și creștinii, evreii mai sunt și azi de rituri diferite; în apus predomină cei de rit spaniol – sepharzii, în răsărit askenazii și într-un număr redus cazarii mozaici – populație turcă dar de religie evreiască, fanatici luptători în Rutenia, Bucovina de Nord și Basarabia, împotriva armatei române în anii celui de al doilea război mondial, în lagărul de la Vapniarka, din Transnistria au fost internați cazarii făcuți prizo-

nieri precum și unii din comunități considerate periculoși și care n-au fost predați nemților din Eizatzgruppen - detașamentele de pedepsire. Foarte mulți evrei au fost ajutați să emigreze, după ce au fost salvați și dotați cu documente de identitate false, de către lideri ai P.N.L. și P.N.Ț. dar și de Casa regală, cu deosebire de către regina mamă Elena.

Cu totul alta a fost situația evreilor din Ardealul de Nord, cedat Ungariei prin „Arbitrajul de la Viena” în 1940. Jandarmii unguri, la ordinele guvernelor s-au dedat la crime împotriva umanității; numeroși evrei au fost imbarcați în trenuri cu destinația Auschwitz, unde au avut parte de gazare. A scăpat ca prin minune copilul Elie Wisel, din Sighetul Marmăției, viitorul laureat Nobel pentru pace. Cu toată vigilența puterii maghiare, un număr însemnat de evrei a fost salvat de către Biserica greco-catolică; episcopul Iuliu Hossu nu s-a refugiat în țară, ci a rămas alături de enoriașii săi și în spirit umanitar a ajutat la trecerea clandestină a evreilor peste granița cu România, el care citise la Alba Iulia, la 1 Decembrie 1918 actul unirii cu țara, credincios jurământului de apărător al locuitorilor României Mari, recent beatificat de papa Francisc, alături de ceilalți șase episcopi greco-catolici, morți sau trecuți prin închisoarea de la Sighet.

Cu toate persecuțiile care au avut loc în anii războiului, evreii rămași în țară au fost apărați de vârfurile comunității - rabinul-șef Șafran și avocatul Wilhelm Filderman, care au avut acces la cei doi Antonești, în primul rând la mareșal, care îi fusese coleg de liceu avocatului, speculând și faptul că dictatorul era influențat de soția sa Maria, care se afla în bune raporturi cu femeile evreice.

În plan spiritual, e de men-

ționat faptul că, deși țara suporta cu greu continuarea războiului, au continuat să funcționeze sinagogile, mare șalul a ordonat să nu năi poarte evreii Steaua galbenă a lui David și au funcționat Liceele „Graur” și „Cultura” precum și „Teatrul Evreiesc” și „Barașeum”, chiar sub o supraveghere formală; Mihail Sebastian și-a reprezentat piesa „Steaua fără nume” sub alt pseudonim; în rolul Monei și-a etalat talentul excepțional actrița evreică Leny Caler.

Între cele două războaie un număr deosebit de evrei s-a manifestat în avangarda românească și europeană. Astfel, dadaismul s-a născut la Zurich ca rezultat al efortului intelectual al unor artiști evrei din România - Tristan Tsara (Samuel Rosenstock, din Moinești), care a evoluat apoi ca poet suprarealist de limba franceză, Marcel lancu – pictor și arhitect, Ilarie Voronca (Eduard Markus) – poet, la fel generația următoare – Ghe-rasim Luca (Solomon Locker), Oscar Lemnaru (Holzman), Simon Sestopali, Paul Păun (Paul Yvenez), Abraham Leiba Zissu, David Trost și alții.

E evident faptul că din toți aceștia, destui s-au afirmat la maturitate ca emigranți în Franța, sau stabilindu-se în Israel, în cele din urmă, însă ei au continuat generațiile anterioare, cu implicare în spiritualitate românească și europeană. E destul să menționez câteva nume de astfel de scriitori; Ion Trivale (Isac Netzer) critic literar, Felix Brunea-Fox (Filip Brauner) gazetar și poezii Barbu Nemțeanu (Benjamin Deuch), D. Iacobescu (Iacobson), A. Toma (Solomon Moscovici) și prozatorul Felix Aderca.

Poporul român n-a fost antisemit, prin firea sa neolatină, astfel că au fost mulți care au riscat și au ajutat pe evrei, într-o epocă tulburată, un exemplu, chiar izolat este acela al liderului țărănist Ilie Lazăr care l-a salvat pe compozitorul Hary Maiorovici, iar după ieșirea din pușcărie în 1964, în semn de recunoștință, cel salvat în 1940 a depus mărturie la autoritățile comuniste ca cel eliberat după cei 18 ani de temniță și primească un ajutor social.

În sprijinul afirmației că evreii n-au fost persecutați sistematic precum în Germania, Italia sau Ungaria sunt numeroasele mărturii ale celor emigrați în Israel și pretutindeni în lume, după cel de al doilea război, dar care nu și-au uitat țara în care s-au născut ei și stramoșii lor și în pământul căreia sunt numeroase cimitire evreiești, la care vin periodic, așa cum reiese din revista „Țara noastră” publicată în limba română a evreilor din Israel.

Valentin Turcu

► Va urma

Lecturile unui pensionar

Vasile Sturza

“Basarabia și destinul ei secret”

(Editura “Litera”, București, 2015)

Pe fondul crizei politice, al atmosferei confuze (ca să nu spunem haotice) din Republica Moldova - cu existența a două guverne, cu intrarea în scenă a oligarhului local Vladimir Plahotniuc (furt de valută din Federația Rusă, conform presei noastre, și spălarea ei în Europa, apoi acapararea pârgiilor economice ale guvernului basarabean), cu anularea de către Curtea Constituțională de la Chișinău a propriilor ei decizii, în fine, cu luarea de poziție a principalelor forțe ale lumii (SUA, Federația Rusă și Uniunea Europeană) sau cu apelul la moderație și echilibru al președintelui român-considerăm că o sumară prezentare a volumului lui Vasile Sturza este binevenită, mai ales pentru titlul sau semnificativ și incitant: “Mărturii și documente istorice”.

Autorul substanțialei lucrări este licențiat în Drept al Universității de Stat din Chișinău, cu o bogată experiență în domeniul diplomației. El a fost ministru de justiție al Republicii Moldova, apoi ambasador al țării sale la Moscova, Belgrad, Sofia, Skopje și Tirana; în fine, a fost reprezentantul Basarabiei la negocierile privind statutul Transnistriei iar în ultimul sfert de secol a fost consilierul tuturor președinților Republicii Moldova în problema transnistreană și a relațiilor cu Federația Rusă.

Precizez de la început că, neavând pregătire de istoric, nu pot intra, ca specialist, în fondul problemei, în substanța volumului; ca profesor de limba română, mă rezum doar la prezentarea unei cărți, cu punctele de vedere ale autorului ei, despre ținuturile dintre Prut și Nistru, cu întregul lor cortegiu de suferințe, hărțuiri, frământări și speranțe.

Astfel, trebuie remarcată mai întâi masivitatea lucrării juridicului și diplomatului basarabean, cu peste 600 de pagini, cu o documentare profundă și detaliată, cu un bogat istoric al provinciei și cu trimiteri de cercetător la cele mai pertinente lucrări pe această temă. Iar după evocarea istoricului chestiunii, compoziția volumului include numeroase mărturii și documente aflate, până de curând, sub obrocul cenzurii moscovite. Mai exact, spicuind din precizările editurii, “Timp de mai multe decenii, istoria relațiilor sovieto-germane legate de anexarea Basarabiei a rămas în URSS dar și în România – un domeniu interzis cercetătorilor. Accesul la documentele de arhivă nu era per-

mis iar textele publicate pe această temă au fost multă vreme considerate falsificări ale adevărului. În prezenta lucrare, publicului larg din România și din Republica Moldova i se propune o sinteză a documentelor de arhivă și a memoriilor unor participanți la evenimentele istorice legate de Basarabia.”

Încă de la începutul lucrării cititorul află că tratatul de neagresiune dintre Rusia și Germania dar mai ales protocolul secret atașat acestuia (1939) au stat la baza intrării României în al doilea război mondial și chiar a declanșării acestei uriașe conflagrații. De remarcat că negocierile dintre cele două mari forțe au fost strict secrete; din partea rușilor, doar Stalin și Molotov le-au cunoscut, fără ca guvernul sau Sovietul Suprem să fie informate. Apoi, originalele protocoalelor au rămas bine ascunse, până când Boris Elțin a decis să le facă publice! Iar restricțiile au făcut și victime: Gheorghe Astahov, ambasadorul sovietic la Berlin, a fost bănuț de a fi favorizat scurgerea de informații. Arestat și condamnat, el a murit în închisoare, în 1942. În fine, doar Ribbentrop, în fața Tribunalului Militar Internațional, la Nürnberg, a mărturisit că Stalin ceruse imperativ jumătate din Polonia, Basarabia și țările baltice.

Începutul litigiului, se știe, datează de la 1812, când, pe fondul previzibilei prăbușiri a Imperiului Otoman, Rusia propune turcilor împărțirea teritoriilor românești astfel: Țara Românească să rămână sultanului iar Moldova să fie încorporată Rusiei (cu intenția declarată de a accede în Peninsula Balcanică!). În secret, țarul Alexandru I voia, de altfel și Muntenia; numai amenințarea lui Napoleon a făcut ca rușii să n-o cotopească și pe aceasta! Prin urmare, feldmarșalul Cutuzov a primit mandat să negocieze doar ocuparea Basarabiei, despărțită nelegitim de restul Moldovei. Ba chiar denumirea nefirească a provinciei a vizat îndepărtarea ei de patria-mamă, Moldova, ștergerea oricărei amintiri a specificului ei național moldovenesc.

A urmat rusificarea forțată a noii cuceriri și retragerea peste Prut a numeroși moldoveni, încât raportul demografic a ajuns, peste un veac, la 50-50%! Provincia a devenit gubernie rusească și comunicarea, religia, școala, celelalte instituții, inclusiv Duma de Stat utilizau în exclusivitate limba

rusă! Dar, după o sută de ani, pe fondul anarhiei generale care a cuprins Imperiul țarist prin revoluția de la 1917, ca și celelalte popoare componente ale statului multinațional, Basarabia își alege organul suprem de conducere, Sfatul Țării. Acesta statuează formarea Republicii Democratice Moldovenești, “care va intra în alcătuirea Republicii Federative Democratice Rusești”, așadar depinzând de guvernul federal de la Moscova. Numai că, în ianuarie 1918, același parlament național proclamă independența totală a țării, numită Republica Autonomă Democratică Moldovenească, deci în afara Federației Ruse. Cauza principală a fost de natură geografică: vecina de peste Nistru, Ucraina, s-a autoproclamat independentă; prin urmare, Basarabia s-a îndepărtat geografic de Rusia și de celelalte republici componente ale Federației, nemaifiind învecinată cu acestea!

În fine, la 27 martie același an, Sfatul Țării dă declarația oficială de unire a Basarabiei cu România. În 1920, într-o discuție neoficială, ministrul sovietic de externe, Maxim Litvinov, recunoaște dreptul basarabenilor (al oricărei națiuni, în general) de a-și hotărî singuri soarta iar Congresul de la Paris (același an), consfințește suveranitatea României pe teritoriul Basarabiei.

În altă ordine de idei, deși rușii se tem de intenția unei alianțe a României cu Polonia și Ungaria (sub patronajul Franței), guvernul de la București susține că rămâne neutru față de schimbările revoluționare petrecute în Rusia, fiind în continuare fidel statutului de aliat al acestuia.

Urmează apoi episodul tezaurului României, care va fi legat insolubil de chestiunea Basarabiei. În 1916, sub spectrul invadării României de către dușmani, s-au trimis la Moscova două transporturi de valută metalică (aur), bijuteriile Reginei Maria și valori ale altor instituții financiare, însumând circa 7,5 miliarde franci (aproape 2000 de lăzi!). Venirea sovieticilor la putere le-a permis acestora să acapareze tezaurul românesc și să refuze restituirea lui, condiționând aceasta de... renunțarea la Basarabia! Iar la Petrograd, guvernul bolșevic (maximalist) a arestat întreaga delegație românească. Doar intervenția energetică a aliaților a schimbat executarea lor în expulzare!!!

Ulterior, tezaurul a avut un traseu incert, cheile au fost

confiscate de la consulul francez (cărui îi fuseseră înmănat de către diplomații români în primejdie), au ajuns la consulul Danemarcei, apoi la cel al Norvegiei după care un mister adânc și total s-a așternut asupra aurului românesc. Se pare că el a servit la finanțarea partidelor comuniste – Cominternul de mai târziu; în orice caz, la toate negocierile ulterioare, rușii au propus schimbul TEZAUR versus BASARABIA, pentru ca, finalmente, până la destrămarea URSS, să le dețină pe amândouă!!!

Revenind la problematica Basarabiei, se cuvine spus că Ucraina, ca o culme a absurdului, a emis și ea pretenții asupra provinciei românești! Deși nu avea nicio legătură cu acest teritoriu, la 11 mai 1918 a rupt relațiile diplomatice cu România!...

Totuși, finalmente, presați de evoluția situației externe, rușii au fost constrânși să semneze toate tratatele și convențiile internaționale legate de Basarabia, deși n-au renunțat niciodată la ideea de a o recuceri. Astfel, în 1920 a fost creată artificial, în stânga Nistrului, Republica Autonomă Sovietică Socialistă Moldova, având capitala în orașul ucrainean Balta (mutată mai târziu la Tiraspol), care includea Transnistria de azi. Era modul machiavelic, insidios prin care ulterior, puteau pretinde... reunirea celor două teritorii de pe malurile Nistrului! Sau, citându-l pe Vasile Sturza, “pentru a avea un nucleu politico-juridic în care să se agite permanent litigiul pentru Basarabia, Moscova a creat în stânga Nistrului o țară marionetă, Transnistria de azi.”

Procedul a mai fost aplicat: Republica Socialistă Karelo-Finlandeză, Bielorusia sau, în zilele noastre, Nagorno-Karabakh. Era, totodată, o trambulină geopolitică pentru eventuala pătrundere în România!!!

Din bogăția de documente utilizate de Vasile Sturza am ales punctele de vedere ale celor două delegații la Conferința sovieto-română de la Viena (28 martie 1924). Textual, N.N. Krestinski, șeful delegației sovietice afirmă răspicat că „Guvernul URSS și, înainte de

formarea acestei uniuni, guvernul RSFSR și al Ucrainei, nu și-au dat niciodată consimțământul la încorporarea Basarabiei în România și consideră ocuparea acestei regiuni de trupele române, în 1918, drept o luare a Basarabiei prin forță și violență.”

Argumentele lui Krestinski ignoră realitatea istorică, adevărul cu privire la trecutul provinciei. Rușii consideră nelegitime pretențiile României: teritoriile basarabene se găseau altădată sub puterea Turciei, în vreme ce statul roman s-ar fi format... cu câteva zeci de ani mai târziu (1859, n.n.). Iar în 1918 guvernul român ar fi anunțat populația că ocupația este pur militară, așadar temporară și provizorie și că după încetarea ostilităților, trupele românești se vor reîntoarce în dreapta Prutului. Chiar se face referire la acordul semnat de generalul Averescu privind obligația de a evacua din Basarabia trupele noastre.

Într-un pronunțat spirit demagogic, șeful delegației bolșevice afirmă că referirea de mai sus “nu este în scopul de a-și fonda propriile drepturi, ci exclusiv de a demonstra inexactitatea argumentației istorice a guvernului de la București. Moscova consideră că populația Basarabiei însăși trebuie să decidă: vrea să rămână încorporată în URSS, vrea să părăsească această uniune și să se alipească României sau nu ar prefera cumva să existe ca stat independent și suveran?”

Așadar, consideră Krestinski, guvernul român se silește să demonstreze că populația Basarabiei și-a manifestat deja voința de a se alipi la România; în fond, deciziile Sfatului Țării n-ar fi avut nicio valoare juridicală, fiindcă acesta “nu avea dreptul de a decide o chestiune atât de vitală pentru tot ținutul, având doar prerogative provizorii, până la convocarea Adunării Constituante a Basarabiei”. Mai mult, însăși componența predominant moldovenească a acestui organism ar fi fost ilegală, „căci numărul moldovenilor este mai mic de jumătate din populația totală a Basarabiei”!

Cele două ședințe ale Sfatului Țării“ au avut loc în condiții de violare grosolană a statutelor care reglementează lucrările organelor reprezentative și, “în ciuda reclamațiilor unui mare număr de deputați, care cereau un vot secret, chestiunea a fost tranșată în ședința din 27 martie printr-un vot deschis și individual“.

Alte acuzații sunt aduse legimității Sfatului Țării, când s-a hotărât “încorporarea fără rezerve a Basarabiei la România“, fiind prezenți “doar 46 din cei 162 de membri“ ai acestuia, o parte dintre ei protestând (susține Krestinski) împotriva ilegalităților comise. Însuși guvernul român ar fi înțeles că în altfel de condiții, normale, “Sfatului Țării i-ar fi fost imposibil să obțină un vot favorabil“, încât, “în aceeași noapte, Sfatul Țării a fost dizolvat prin decret regal“. Pe de altă parte, susține Krestinski, decizia parlamentului provinciei ar fi fost luată “sub presiunea ocupației și terorii militare române în Basarabia. Orașul Chișinău deborda de trupe române“, sediul adunării fiind “împresurat de trupe române, sub pretextul unei gărzi de onoare“ (anterior se susținea că, în 1918, guvernul Ro-

mâniei ar fi trimis două divizii care au năvălit peste Prut iar Rusia Sovietică, ocupată cu tratativele de la Brest-Litovsk, nu a mai putut interveni!) Krestinski contestă inclusiv tratatul din 1920 dintre Marile Puteri Aliate și România cu privire la Basarabia, socotindu-l lipsit de valoare juridică.

Finalul declarației abundă în clișee diplomatice: “fidel principiilor sale de politică de pace, guvernul sovietic ține să elucideze de o manieră tot atât de amicală și de pacifistă(!) toate chestiunile litigioase dintre guverne etc, etc.“

Iar delegația URSS susține necesitatea unui referendum la care basarabenii să se pronunțe asupra viitorului țării lor. Și se încheie machiavelic: “guvernul Uniunii Sovietice nu insistă deloc asupra menținerii Basarabiei în sânul Uniunii, dar are motive bine fondate de a crede că majoritatea populației Basarabiei suportă cu dificultate încorporarea sa forțată în România. Doar din această cauză guvernul sovietic insistă asupra referendumului.“

În răspunsul său, delegația României face mai întâi un istoric al problemei. În 1812 statul moldovean exista ca atare (mă întreb, nu ca istoric

ci ca literat: oare Ștefan cel Mare cărei țări i-a fost voie-vod? Oare cetățile de pe Dunăre și Nistru-Chilia, Cetatea Albă și altele-de către cine și de ce au fost ridicate?), e drept, sub suzeranitate otomană. Iar Basarabia a fost răpită în 1812 de către Curtea țaristă nu de la Statul Moldova – care exista de mai multe secole și se întindea până la Nistru – ci de la Imperiul Turcesc, care nu exercita decât drepturi de suzeranitate.

În realitate, Basarabia i-a fost răpită statului moldovean, în 1812, de către Curtea țaristă, cu consimțământul padisahului turc Mahmud al II-lea. Și chiar dacă nominal statul moldovean nu exista ca atare, exista în mod sigur aceeași națiune vie și unitară, cu o singură limbă și un trecut comun cu al Valahiei.

Pe parcursul întregului secol de captivitate rusească, Basarabia a fost o unitate politică distinctă, diferită de organizările statale de la est de Nistru. A suportat rusificarea forțată dar populația majoritară și-a păstrat specificul românesc; statisticile dovedesc acest lucru că și mărturiile unor demnitari sau scriitori ruși...

După revoluția rusă din

februarie 1917, în Basarabia – ca și în toate celelalte provincii – se constituie parlamentul național, Sfatul Țării. Obiecția Kremlinului că acesta era dominat de moldoveni atestă tocmai ponderea acestora pe pământul basarabean.

Se respinge apoi afirmația sovietică potrivit căreia în 18 ianuarie 1918 armata română ar fi înlăturat organele locale; acestea au rămas intacte, așa cum se născuseră, după criterii democratice, înaintea sosirii ostașilor români, create de către basarabeni înșiși. Și, cu de la sine putere, aceste organe locale și Sfatul Țării au proclamat o republică democratică moldovenească, federativă, iar apoi, după modelul Ucrainei și-au proclamat indepen-

dența, fără nicio implicare a României. În fine, ulterior, acest organism legitim s-a pronunțat majoritar pentru unirea cu țara (87 pentru, 30 abțineri, 3 contra.)

Se dezmințe apoi afirmația că votul s-ar fi dat sub presiunea trupelor românești iar Sfatul țării, organism legal și democratic, avea dreptul și competența de a decide soarta propriului popor. (În acest punct al expunerii, partea română ia în derădere ideea sovietică a unei Constituante, știindu-se atitudinea bolșevicilor față de propria Constituantă, ignoranță și abuzată de comuniști în 1917...)

Marian Pirnea

► *Va urma*

LECȚIA DE ISTORIE

Iancu de Hunedoara

22 iulie: Marea victorie a lui Iancu de Hunedoara în bătălia de la Belgrad. La data de 22 iulie 1456 a avut loc strălucita victorie de la Belgrad a lui Iancu de Hunedoara, împotriva armatei otomane conduse de Mahomed al II-lea, cuceritorul Constantinopolului. După căderea Constantinopolului din anul 1453, Imperiul Otoman și-a continuat expansiunea teritorială în Europa, astfel că sultanul Mahomed al II-lea va mobiliza pentru cucerirea Belgradului, o armată impresionantă de peste 100 de mii de soldați, o artilerie de asediu performantă și o flotă puternică cu multe vase, ce urma să acționeze pe Dunăre spre centrul Europei. Însă voievodul Transilvaniei, Iancu de Hunedoara, înțelege pericolul turcesc și caută să întărească garnizoana cetății Belgrad, iar cu ajutorul călugărului franciscan Ioan de Capistrano, va desfășura o intensă propagandă pentru o nouă cruciadă antiotomană.

La începutul lunii iulie a anului 1456, artileria otomană compusă din peste 300 de tunuri bombardează zidurile orașului Belgrad, încercând în același timp blocarea aprovizionării pe Dunăre. La 14 iulie, flota creștină va ataca vasele otomane și va distruge șapte galere mari și mai multe vase mici, provocând dispersarea acestora și reușind aprovizionarea cetății, iar în zilele următoare, armata comandată de Iancu de Hunedoara reușește spargerea blocadei otomane. La data de 21 iulie, sultanul încearcă să forțeze victoria printr-un asalt general asupra cetății, dar sunt respinși de trei ori de apărătorii orașului. În ziua următoare, armata condusă de Iancu de Hunedoara va dezlănțui atacul general, ocazie cu care numeroase tunuri ale turcilor

au fost capturate și folosite împotriva armatei otomane.

În acest atac al armatei creștine, însuși sultanul Mahomed al II-lea a fost rănit de o săgeată, fiind salvat cu greu de aga ienicerilor, care și-a dat viața ca să-l protejeze pe sultan. După această înfrângere, armata turcească s-a retras în degradingoladă, lăsând în urmă o pradă uriașă, dar și foarte mulți morți, circa 24 de mii, după unele surse istorice. Victoria lui Iancu de Hunedoara la Belgrad va întârzia pentru aproape 70 de ani cucerirea teritoriilor din Europa centrală de către turci, iar în cinstea acestei glorioase victorii, papa Calixt al III-lea a dat ordin ca în toate bisericile catolice, în fiecare zi la ora 12 să se tragă clopotele și să se marcheze astfel, marea victorie a lui Iancu de Hunedoara de la Belgrad din anul 1456.

Astfel, această practică, a trasului clopotelor la amiază, este atribuită de atunci sărbătoririi victoriei lui Iancu în bătălia de la Belgrad, deși marele voievod român nu a putut să se bucure îndeajuns de această victorie, întrucât la data de 11 august 1456, el va muri de ciumă, în tabăra de la Zemun de lângă Belgrad.

Alina Preda

În vizită la prietenii noștri, pensionarii din Kozlodui

La invitația conducerii pensionarilor Clubului din Kozlodui, din 15 aprilie 2019, 20 de membri din Clubul băileștean ne-am deplasat la Kozlodui, în dimineata de 29 iunie 2019.

Mașina, în care ne aflam, străbătea spațiile verzi ale acestei țări binecuvântată cu o vegetație bogată, admirând culturile nesfârșite de floarea soarelui și porumb. Începuse recoltatul păioaselor, iar din loc în loc se ivea câte o prisacă – observam cu bucurie în suflet că oamenii locului iubesc apicultura.

Ajunși la destinație ne-au așteptat prietenii noștri, care ne-au primit cu un salut sincer și o călduroasă îmbrățișare. După ce am fost cazați la hotel am mers la pădurea unde se sărbătorea praznicul închinat Sărbătorii Sfântului Petru. Poporul acesta credincios nu a uitat, că unul din primii ucenici ai lui Iisus a fost pescar. Peste tot întâlneai peștele ca simbol al acestei sărbători, localnicii agățându-l de crengile pomilor, de streșinile cabanelor iar pe platourile pregătite cu mâncare pescărească se găsea pește la grătar, pește umplut, pește ciorbă, pește saramură...

Standurile pregătite pentru concurs au fost evaluate și premiate. Pe o stradă amenajată

au evoluat actori, cântăreți și dansatori. Întâlneai la tot pasul oameni veseli și prietenoși. Meritul, așa cum susțineau toți, era al tinerei doamnei primar, care se implicase în buna desfășurare a acestui eveniment la care a fost prezentă tot timpul, dar să nu uităm și de aportul prietenilor noștri pensionari ce s-au ocupat de pregătirea produselor din pește și de expunerea într-un stand al lor, din care nu a lipsit nici tortul.

Doamna președinte, o persoană minionă, dar foarte energică, și doamna vicepreședinte care știa limba română ne-au însoțit pretutindeni, fiind foarte atente să nu ne lipsească nimic. Am petrecut, în mijlocul naturii, în acel decor de sărbătoare ore bune, după care am mers la hotel, odihnindu-ne până la ora 20.00.

Am fost invitați la restaurant, unde ne-au așteptat multe surprize, petrecând ore plăcute. A doua zi după micul dejun, am mers la debarcader și am urcat pe vapor. Aici a fost amenajat un muzeu cu expozate de la evenimentele desfășurate în preajma Războiului de Independență de la 1877. Ghidul muzeolog și istoric, care a cunoscut foarte bine istoria locului, ne-a vorbit despre patriotismul strămoșilor, despre prețul cu care s-a plătit li-

bertatea. *A vorbi despre libertate înseamnă, mai înainte de toate, a vorbi despre eroi, despre jertfele lor cu care s-a scris aceasta.* Acesta a povestit cu atâta pasiune despre eroul lor, care s-a jertfit ca să elibereze palma aceea de pământ, pe care s-a ridicat monumentul său, el nemaiapucând să guste libertatea, fiind ucis de turci.

Cuvintele ghidului ne-a făcut să fim mândri de poporul din care facem parte, mândri că suntem români, exemplificând că intervenția ostașilor români, care au trecut Dunărea, în momentul lor de cumpănă, a fost decisivă. A mai adăugat că: *Toate popoarele balcanice vorbesc și astăzi despre armata română care i-au eliberat și despre jertfa lor.*

Privită prin această prismă, relația prietenilor noștri cu noi nu este numai o relație de amicitie, ci mai înainte de toate, este una de adâncă recunoștință. La final, încântați de primirea făcută, le-am lansat și noi invitația de a ne vizita, în octombrie, la Zilele zaibărului și a prazului. Clubul pensionarilor din Kozlodui au fost încântați, primind invitația cu mare drag și bucurie.

Teofana Camen
Membră a Clubului
Pensionarilor Băileșteni

Este doar o însușire?
E doar stare temporară?
E dintotdeauna-n fire?
Poate, cumva, să dispară?
E numai la oameni, oare?
Au și animalele?
Sau și orice zburătoare?
Îl au și insectele?
Iată o însușire
De-trebări care s-ar pune,
Iar altele-n devenire
Ar putea să se adune!
Curajul, e-adevărat,
La o ființă, orișicare,
Tot mereu l-a generat
Instinctul de conservare.
E arhircunoscut
Si pretutindeni valabil
Ca și azi, ca și-n trecut,
El e, totuși, variabil.
De aceea, orișicând,
Sunt în lume curajoși
Si prin viață trec, pe rând,
Peste tot, destui fricoși.
L-au cercetat psihologi,
Medici și alți învățați,
Pedagogi, sociologi,
Prin academii titrați.
Despre curaj, în volume,
Toți au concluzionat
Că orișunde, în lume,
El poate fi educat.
A fost evocat în scris,
Încă din antichitate,
Însă azi nu știm precis
Câte au fost ele toate.
După cât i-a inspirat,
Mulți s-au întrebat ce e,
Fiindcă ar fi meritat
Curajul o epopee.
Păi, curajul, epopeea
L-a cântat în "Iliada"
Ramayana, Odyseea
Si-apoi în... "Tiganiada".
Eu, cu cugetul senin,
Oricine ce-ar vrea să creadă
Epopee să-i închin
Nu pot, ci doar o baladă,
Căci, ce-ar fi fost omenirea,
Curajul de-ar fi lipsit,
Cum și-ar fi mplinit menirea,
Pe Globul îmbătrânit?!
Spartani și athenieni,
Cu curaj și viclenie,
L-au decimat pe troieni
Si-au luat pe mulți în robie,
Șau, general curajos,
La Rubykon, spre Nord-Vest,
Caesar declara ritos
Că "Alea jacta est!",
Si de zei încurajat,
Leonidas, în trei zile,
La medo-persi a tăiat,
Cu ai săi la Termopile.
Fără curajul avut,
Armata împărătească,
Dunărea n-ar fi trecut,
Dacia să-o cucerească.
Curaj fără-asemănare,
A avut un sirian
Pentru măreața lucrare,
Peste curs Danubian,
A fost făcut în doi ani,
Către a Daciei vatră,
Pentru soldații romani
Magnificul pod de piatră,
Iar regele Decebal
În lupte a dovedit
Un curaj fenomenal
Si eroic s-a jertfit,
Neamul nostru-glorie,
Cu un curaj fără margini,
A scris în istorie,
Cu sânge, mulțimi de pagini.
Baiazid s-a vrut stăpân,
Dar, "din vale de Rovine",
Domnul Mircea cel Bătrân,
L-a bătut cum se cuvine,

Iar, mai apoi l-a luat
Prizonier un han mongol,
Si-ntr-o cușcă la plimbat,
Prin taberi, murdar și gol.
Cu curaj din disperare,
Domnul Ștefan Vodă-Stântul,
În lupte de apărare,
Si-a păstrat întreg pământul.
Cu oastea lui de plugari,
L-a izgonit pe Ioan Albert,
Pe unguri și pe tătari
Si pe sultanul Mehmet.
Ș-a împodobit cu-o salbă
De victorii: la Vaslui,
La Baia, la Valea Albă,
La Codrii Cosminului
Si altele-a săvârșit
Si a adus multumiri
Lui Iisus și-a ctitorit
Biserici și mănăstiri...
El, de ani împovărat,
Rana grea de halebardă,
Cu curaj a îndurat
Cu fier roșu să i-o ardă...
Povestiri demult ne spun
Că Vodă Tepeș, avea,
În lupte, curaj nebun,
Ca nimeni, altcineva.
A fost în stare de fapte,
După cum putem citi,
Vitejești, în miez de noapte,
Însă și în zori de zi.
Cu cruzime-n țepă-a tras,
Tot la fel de curajos,
Pe Hamza-Pașa cel Gras
Si pe Catavolinos.
Tot cu curaj, peste ani.
Ion Vodă, zis cel Cumplit,
Ca un martir, la Roșcani,
Rupt de cămile-a murit.
De un veac și jumătate,
Independența – un vis –
Prin lupte însângerate
Si cu curaj s-a decis.
Fără nici o amânare.,
Națiunea românească,
"Război de neatarnare"
A hotărât să pornească;
Peste Dunăre-au luptat,
La Grivița și Smârdan
Si la Plevnă au scăpat
De blestemul otoman.
Rușii, la pace, apoi,
Tot nerecunoscători,
Au spus, că-au fost în război
Numai ei învingători,
Căci au foarte mult curaj,
Dar decentă-nici puțină,
Dacă e un avantaj,
Fac orice să îl obțină...
Cu curaj și cu tupeu,
Invocând ortodoxia.
Si voia lui Dumnezeu,
Ne-au luat... Basarabia...
Au căzut cu glorie
Pentru-a Patriei cinstire
Si au scris istorie,
Pentru a ei întregire.
Cu "Acum, ori niciodată!"
Si "Pe-aicea nu se trece!"
Au putut pe nemți să-i bată
Murind trei-patru, din zece-
La Oituz și la Mărăști,
Cu un curaj legendar,
La Jiu și la Mărășești,
Pe al Patriei altar.
Curajul la orișicare,
Doar de dragul gloriei,
Totdeauna contravine
Legilor istoriei.
Napoleon, curajos
La Waterloo a luptat,
Însă-a fost din luptă scos
Si mai apoi, exilat.
Europa a aprins,
Trădând Revoluția
Si de-aceea l-a învins,
Atunci Coaliția...

Balada curajului

Imperiul lui belicos
S-a lovit de nulitate
Si francezii s-au întors,
Un timp la Regalitate...
Pe meleag Alsacian,
Cu curaj, într-un amurg,
A compus un căpitan
"Marseilleza" la Strassbourg.
Cu ea pe buze, de-atunci,
Francezii și-au apărât
Câmpii, munți, dealuri și lunci
Si demnitatea de stat
Si tot cu curaj Comuna
A suprimat Monarhia,
Cum și pentru totdeauna,
L-a anulat ierarhia
Si de mult peste un secol
E pentru orice francez,
Al curajului simbol
Zidul de la "Perre La Chaise"...
Din Franța ingenunchiată,
În Războiul Mondial-
Cel din urmă, o armată
S-a format peste Canal;
Un general curajos
Patriot împătimit-
De Gaulle - înalt și năsos,
Debarcarea a grăbit,
Cu englezi, canadieni,
Si cu mulți americani
De pe Loire și din Ardeni
L-a alungat pe germani.
Nemții curaj au avut
Când au vrut să ia Kremlinul,
Însă i-au făcut "Kaputt"
Rușii și le-au luat... Berlinul
Si în el au ridicat
Un zid care pe germani,
În două i-a separat,
Aproape treizeci de ani.
Pe el tot mereu au scris
Multe și l-au blestemat;
"Zidul Rușinii" i-au zis,
Până când l-au dărâmat...
A văzut o lume-ntregă
Cum soldații-grăniceri
N-au avut curaj sa tragă
În demonstranți nicăieri;
Au îndurat greu ultrajul,
În culmea dezordinei
Si i-a părăsit curajul,
Căci tot nemți erau și ei.
Vodka pentru ruși, deodată,
S-a... raționalizat
Si țigările-n armată
La soldați nu s-au mai dat,
Astfel că-n socialism
Tot curajul sovietic
S-a spălat de Komunism,
De la Nistru, la Pacific,
Iar mai toți rușii de rând,
Admirând pe sticle Toika,
Au dat "Ciort", în curând,
Glaznostul și Perestroika..
Totuși, ei mereu se luptă,
Peste tot cu-nversunare
Si cu ură nentreruptă,
Fiindcă nu cunosc iertare.
Cu curaj luptase Lenin

Si doborâse țarismul
Si cu Troțki și cu Stalin
Întronase bolșevismul
Si, la fel, mai apoi, Stalin
Cu Troțki, Zinoviev,
Cu Rikov și cu Buharin,
Cu Kirov și Kamenev,
Dar, pentru curaj, mulți ruși
Anchetati ca "dizidenți",
Au fost în lagăre duși,
De... "Factorii Decidenți"
CEKA și NKVD
GRU și KGB,
GPU și MGB-
Toate-ale P.C.U.S.
Peste tot în Uniune,
Luptau cu curaj perfid,
Crunt pentru succesiune
La putere, în Partid.

Așa au luptat Hrușciiov,
Beria, Brejnev, Bulganin,
Andropov și Gorbaciov,
Cernenko, Elțin și Putin

Curajul, în lungi și dese
Problematici dezbătute,
Nu e, sigur, cum reiese,
Neapărat o virtute.
Pe-al umanității drum,
Evident, la orice rasă,
Curajul, oricând, nicicum,
N-are caracter de clasă.
La sclavi, șerbi sau proletari
Curajul e sau lipsește,
Sau e doar pe jumătate,
Sau repede se topește
Si zadarnic se tot zbate.
Gardistii au dovedit
Mai mulți ani brutalitate
Si curaj nesăbuit,
În crunte asasinat:
Duca și al lor Stelescu,
Iorga și Petre Andrei,
Madgearu și Călinescu
Si alții-sărmani de ei;
Nicadori și Dcemviri,
Prin acțiuni criminale,
L-au făcut atunci martiri
Ai ființei naționale.
Pretutindeni a vizat
Curajul în Komunism-
Funcții de Partid și Stat,
Adică... parvenitism,..
Și, astfel, în capul Țării

A ajuns un fost dogar
Si pe culmea disperării
O rușine de cizmar...
Curaj au avut-grămadă
De-au întemnițat destui,
Soarele să nu-i mai vadă...
"Dușmanii poporului!"

În timpul de azi curajul,
La noi s-a asociat
Cu mita și cu șantajul
La mulți demnitari de stat.
Astfel, exact zece ani
Ne-a condus un marinăr.
Lacom de averi și bani
Si cu curaj de corsar.
L-a mai dovedit în chefuri
Si când Flota ne-a vândut
Și-a tăiat pensii și lefuri,
Cum nici nu s-a mai văzut...
Azi, destui ce știu să mintă
Si-nșeală-eficient,
Cu curaj ne reprezintă
Și tupeu în... Parlament;
E curaj iresponsabil
Și cuplat cu lasitate,
Însă perfect adaptabil
La așa societate!!!

Doamne, dă, cu al Tău har,
Spiritelui românesc,
Fie jumătate chiar
Din curajul strămoșesc
Si i-l pune-n toate cele
Șărmanului Tău popor,
Să se scuture de rele
Și acum și-n viitor!!!

Valentin Turcu

Rondelul fotbalului (I)

Întreg Globul Pământesc
Fotbalul a cucerit
Și e minunat plătit,
Deși pare nefiresc...

Din Regatul Englezesc,
De pe un izlaz pornit,
Întreg Globul Pământesc
Fotbalul a cucerit.

Milioane îl privesc,
Pe marile stadioane
Și pe micile ecrane,
Bărbătesc sau femeiesc –

Întreg Globul Pământesc

Valentin Turcu

Rondelul fotbalului (II)

În fotbalul românesc –
Ca rezultate – falit,
Azi patronii investesc
Însă doar pentru... profit

De fapt, nici nu-l prețuiesc
Că-n afaceri s-au prăjit,
În fotbalul românesc –
Ca rezultate – falit,

Sutele de mii de fani,
Care la meciuri plătesc
Sume-nsemnate de bani,
Nu știu cum se cheltuiesc

În fotbalul românesc...

Valentin Turcu

GUST DE EMINESCU

Pe lângă plopul fără soț,
Azi umbletu-ți suspină,
Iar nuferii, în lacrimi toți,
Cu versul tău s-alină.

Pe cerul veacurilor ești
Luceafăr fără de moarte,
Ca nimeni altul strălucești,
Veghind visele-n noapte.

Parfumul tău de poezie
Ne-nmiresmează viața,
Iar versu-ți frunzele adie,
Pe valsuri dimineța.

Și lacrimi de nuferi curg
Pe lacul ce te cheamă
Să îți pierzi pașii în amurg,
Prin codri de aramă.

Născut ai fost din vers și dor,
Ești veșnic pentru toți,
Luceafăr cald, nemuritor,
Pe-al veacurilor bolți.

Și peste calda-ți poezie
De s-or așterne veacuri,
Rămas-au nuferii să-ți spuie
Poemele pe lacuri.

Angela Mihai

SFÂNTUL PROOROC ILIE TESVITEANUL

Cu multa evlavie, îl cinstim pe Sfântul și marele prooroc Ilie Tesviteanul.

Cunoașteți ce este un prooroc. Este un ales a lui Dumnezeu chemat în slujba adevărului. Este o călăuză sfântă să cărmuiască poporul pe căile credinței și să-l ferească de răătăcire. Văzător al tainelor viitorului este profetul care le prezice, insuflat de Duhul Sfânt cu precizie uimitoare.

Un astfel de bărbat a fost Sfântul Ilie. Viața lui se înscrie în istorie cu aproape opt veacuri înaintea Mântuitorului, în regatul lui Israel.

În vremea aceea, stăpâna un rege netrebnic cu numele Ahab. Acela săvârșea atâtea fărâdelegi înaintea Domnului, încât Biblia ne spune că depășise în răutăți pe toți cei ce domniseră înaintea lui (III Regi 16,30). Păcatul cel mai mare al lui Ahab a fost că și-a luat de soție o femeie păgână, fapt pentru care a început să slujească unei zeități mincinoase, cu numele Baal, căreia îi înălța altare și îi aducea jertfe.

Din nefericire, cunoaștem ce înfrâuire dezastruoasă are exemplul rău al unei case domnitoare, ce dezastru moral aduce în popor. Așa a fost și corupția lui Ahab: ea a atras pe evrei să meargă pe urmele suveranilor, să se lepede de credința în Dumnezeu Cel adevărat și să se închine idolilor, săvârșind multe de păcate.

Atunci s-a aprins mânia Celui Prea înalt, iar brațul Său a lovit fără cruțare. În acea împrejurare, a fost chemat proorocul din Tesba Galaadului ca să fie unealta pedepsirii, biciul care să lovească pe cei răi și îndărătnici.

Parcă îl vedem pe sfântul lui

Dumnezeu înfățișându-se înaintea lui Ahab și muștrându-l cu cuvinte usturătoare, precum avea să certe mai târziu Sfântul Ioan Botezătorul pe Irod cel desfrânat: „Nu-ți este permis!“ „Nu se cuvine să-L părăsești pe Domnul părinților și strămoșilor tăi și să te închini la dumnezei falși și străini. Iată, pentru fărâdelegile tale, Dumnezeu nu va mai da pe pământ nici rouă, nici ploaie“ (III Regi 17,1).

Pentru a-l cruța de foame și sete și pentru a-l izbăvi de răzbunarea Isabellei (soția regelui Ahab), Dumnezeu îl trimite pe Ilie să se ascundă la pârâul Cherit, unde corbii îi aduceau mâncare în fiecare zi, iar apă bea din pârâu. Nemaifiind ploaie pe pământ, de la o vreme pârâul a secat. Atunci, Dumnezeu l-a trimis pe prooroc în Sarepta Sidonului, la o văduvă. Aceea era, ca mulți alții, în primejdie să moară de foame cu un copil pe care îl avea, din pricina secetei ce bântuia în țară. Avea ultima rămășiță de hrană în casă: o mână de făină într-un vas și puțin ulei într-un ulcior și după terminarea lor aștepta să moară. Atunci i-a zis Ilie: „Nu te teme! Fă din ce mai ai o turtă pentru mine, iar pentru tine și fiul tău vei face mai pe urmă. Căci așa grăiește Domnul: făina din vas nu va scădea și uleiul din ulcior nu se va împuțina câtă vreme vei împărți hrana cu mine“.

Cuvintele s-au împlinit aievea: ceea ce văduva împărțea cu milostivire cu străinul, sporea și nu se mai termina, prin puterea lui Dumnezeu. Tot acolo, proorocul a săvârșit o minune negrăită. Copilul văduvei s-a îmbolnăvit grav și a murit.

Omul lui Dumnezeu s-a rugat pentru el fierbinte. „și s-a întors sufletul copilului și a înviat“.

În sfârșit, după trei ani și jumătate de secetă și de foamete, proorocul Ilie a avut curajul să se înfățișeze la nelegiuitul Ahab și să-l rușineze public pentru idolatria sa. Confruntarea a avut loc pe un munte înalt, Carmel, aproape de mare. S-au adunat acolo suveranii și curtenii lor și multe mare de oameni din popor.

Trebuia un semn, se cerea o dovadă de partea cui stătea adevărul. Încercător în puterea divină pe care o reprezenta, Sfântul Ilie a propus o probă, un examen pentru ambele tabere: de o parte el, singur, reprezentantul Domnului, de alta regele, curtea și miile de oameni ce se închinau idolului Baal. Fiecare parte trebuia să aducă jertfă de închinare Dumnezeului său și să-L cheme să-și manifeste puterea. Cel ce va răspunde, va fi preamărit și recunoscut ca Dumnezeu.

Propunerea a fost primită și întrecerea a început. Mai întâi, au înălțat rugi lui Baal preoții și proorocii lui. O zi întreagă s-au rugat, s-au zbuciumat, s-au înțepat, după obiceiul lor, până la sânge. Zadarnic! N-a fost nici glas, nici răspuns, nici auzire.

„Dați-vă acum la o parte, a zis Sfântul Ilie către proorocii mincinoși, ca să-mi săvârșesc și eu jertfa mea“. De îndată, a înălțat un altar Domnului fiilor lui Israel, a pus pe el lemne, a așezat deasupra un junc, a turnat multă apă peste jertfelnic, apoi a căzut în genunchi și s-a rugat zicând: „Auzi-mă, Doamne, auzi-mă, ca să cunoască poporul acesta că Tu ești Dumnezeu, și întoarce-le

inima la Tine! Și s-a pogorât foc de la Domnul și a mistuit jertfele, lemnele și pietrele, până și apa care era în șanț“.

„Pe când mergea Ilie cu proorocul Elisei pe drum și grăiau, deodată s-a ivit un car și cai de foc și, despărțindu-i pe unul de altul, a ridicat pe Ilie în vifor la cer“ (IV Regi 2,11).

Trecut-au aproape trei mii de ani de când în Israel și Samaria a trăit profetul din Tesba. Veacurile n-au putut umbri cu nimic icoana marelui profet. Dimpotrivă, cu cât trece vremea, cu atât mai luminoasă apare ea, cu atât mai luminoasă e pilda vieții lui.

Să vedem în ce măsură ne pot fi nouă acestea de folos duhovnicesc.

1. Mai întâi, suntem îndatorați să dăm slavă Bunului Dumnezeu că a chemat în slujba Sa și a adevărului un astfel de apostol și slujitor. Precum se îngrijește o mamă de copilul care l-a născut, așa se îngrijește brațul ocrotitor al Părintelui ceresc asupra proorocului Ilie pe care l-a scos din prigoană, din foamete și din toate necazurile.

2. Altă învățătură ce ni se împărtășește din istoria vieții

acestui sfânt este să păzim porunca milosteniei. Ați auzit cum văduva din Sarepta a fost izbăvită de foamete pentru inima ei cea bună și primitoare de străini. Câtă vreme a hrănit pe proorocul trimis de Dumnezeu, făina și untdelemnul au sporit în casa ei și n-a dus lipsă de nimic.

3. În sfârșit, să-l chemăm pe sfântul prooroc în rugăciunile noastre, în vreme de necazuri. Mare putere i-a dăruit Domnul cât a viețuit pe pământ. Ilie a înviat un mort, a poruncit norilor să nu-și mai trimită ploile și apoi să plouă, iar norii l-au ascultat. A rugat pe Dumnezeu să dea semn că există și Stăpânul a trimis foc asupra jertfei dreptului...

Să ne oprim doar la aceste minunate lucrări și vom câștiga nădejdi nemărginite în ajutorul Sfântului Ilie. Căci dacă îngerul pământesc a fost ascultat cât era în lume, cu cât mai mult se vor împlini cererile pe care i le adresează credincioșii acum când e „om ceresc“, casnic al lui Dumnezeu și prieten al lui Iisus Celui preamărit, cetățean al raiului.

Să ne rugăm marelui prooroc căci știm că „mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului“ (Iacov 5,16).

Preot paroh Palea Dorin
Ciupercenii Noi, județul Dolj

Școala băileșteană, încotro?!

Mai demult le zicea „examine de absolvire a școlii generale“, apoi „de capacitate“, iar mai nou (că noi, schimbând termenii, credem că facem reforme) sunt „testări naționale“.

În acest an, după rezolvarea contestațiilor, rezultatele obținute determină niște întrebări firești privind calitatea învățământului, adică un motiv serios de analiză pentru Comisia de Educație și Cultură a Consiliului Local Băilești.

Privind cu atenție datele concrete rezultate în urma celor două probe - Limba și literatura română și Matematica (cu puțini ani în urmă erau trei, adică Istoria/Geografia României), concluziile, fără exagerări, alarmante, atât în privința prezenței absolvenților la respectivele probe scrise, cât și la promovarea lor. Concret, situația este următoarea:

La Școala Gimnazială Nr. 1 s-au prezentat 4 candidați și toți au fost declarați respinși. (procent de promovare - 0 și fără comentarii!)

La Școala Gimnazială Nr.

2 (structură a Șc. nr. 4 - „Amza Pellea“) s-au prezentat 6 candidați, dintre care 2 au fost respinși, iar 4 au fost declarați admiși, din care cu media între 8-9 = 1, între 6-7 = 2 și între 5-6 = 1.

La Școala Gimnazială Nr. 3 s-au prezentat 9 candidați, dintre care au promovat 2, ambii cu medii între 7-8. Restul de 7 absolvenți au fost declarați respinși.

La Școala Gimnazială Nr. 4 „Amza Pellea“ s-a prezentat un singur absolvent, promovat cu media 8,12.

La Școala Gimnazială Nr. 5 „Aviator Petre Ivanovici“ s-au prezentat 48 de absolvenți; au promovat 35 (procent 66%, deci două treimi) și au fost declarați respinși 15 (procent 33%, adică o treime).

Se cuvine menționat faptul că situația promovabilității se prezintă astfel: din cei 33 de absolvenți promovați este o medie de 10 - Durac Emma

Maria; - 5 medii cuprinse între 9-10, 10 - între 8-9, 11 între 7-8 și 6 între 6-7.

La Școala Gimnazială Nr. 6 (Structură a Șc. Nr. 1) a fost înscris un singur candidat, care nu s-a prezentat (!).

La Liceul „Mihai Viteazul“ s-au prezentat 6 absolvenți, dintre care 4 au fost respinși, iar 2 promovați - unu cu media 9,85, iar celălalt cu 5,35.

La ce-ar mai servi procentajele ?!

La o privire atentă asupra rezultatelor obținute, se constată o diferență greu de explicat între notele la Lb. română și Matematică, adică mai mari la prima și mai mici la cea de a doua (cu o singură excepție: Zdrâncă Cornelia, de la Liceul Mihai Viteazul“- 9,75, la Lb. română și 9,95 la matematică.

Câteva exemple ar fi: Brătan-Carciumaru Andrei - 8,50 la Lb. română - la contestații - și 5 - la matematică, Mirea Andreea-Cristina - Sc. Nr. 5-

9,40 - la Lb. română și 5,60 la matematică.

E surprinzător și inadmisibil ratarea testării de către elevele Amzulescu Alexandra Cosmina - cu 9,40 la Lb. română și... 4,50 la matematică, respectiv Duță Larisa Gabriela, de la aceeași școală, cu 8, la Lb. romană și 4,60, la matematică.

La bacalaureat, după rezolvarea contestațiilor, rezultatele se prezintă după cum urmează:

La Liceul „Mihai Viteazul“ - din 110 înscriși, nu s-au prezentat 2; 74 au fost declarați admiși (cea mai mare medie a fost de 9,68 - Bănică Elisa-Stefania), iar cea mai mică de 6,10, iar 34 de candidați au fost declarați respinși.

Mulțumitor este numărul mediilor mari, adică de peste 7,00 ceea ce atestă o constantă preocupare a absolvenților în pregătirea examenului de bacalaureat.

La Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel“ au fost înscriși

30 de candidați, din care 5 nu s-au prezentat, 24 au fost declarați respinși și a promovat un singur candidat, cu media 6,33. Rezultatul e, cel puțin dezastruos și nicidecum în stare sa mulțumească pe cineva, cu excepția celui promovat - Ungureanu S. Iulian-Florin.

Având în vedere rezultatele obținute, atât la testele naționale de final gimnazial, cât și cele de la examenul de bacalaureat, se ridică întrebarea legitimă, de altfel, se poate astfel justifica activitatea didactică a cadrelor din școlile gimnaziale și liceele băileștene (?) cu atâția elevi înscriși, neprezențați și respinși ?!

Nu cumva s-a umblat cu clase-fantomă, adică sub minimele de efective și cu elevi promovați dintr-un an în altul, pasageri prin școli, doar pentru alocații! Numai pentru păstrarea unor locuri de muncă (în realitate - locuri de leafa)? Iată câteva întrebări, pe care trebuie să și le pună și membrii Comisiei pentru educație și cultură a Consiliului Municipal Băilești.

Valentin Turcu

Pompierii ne informează

Începem articolul cu mulțurile noastre aduse pompierilor (oare, pentru a câta oară?), pentru impresionanta paradă militară organizată cu ocazia Zilei Eroilor, unde au încântat privirile publicului participant. Cântecele patriotice pe care l-au intonat, marșul pe care au defilat, precum și Imnul de Stat, au făcut să ne vibreze inimile și mai presus de orice ne-au consolidat sentimentul mândriei că suntem Români. Felicitări băieți, vă mulțumim și așteptăm cu nerăbdare următoarea paradă militară, la care fiți siguri, vă vom aplauda din nou la scenă deschisă, pentru că meritați din plin aplauzele noastre.

1. Intervențiile lunii iunie au debutat chiar pe data de 1.06, când pompierii au fost solicitați să intervină pe șoseaua Calea Vârtopului pentru descarcerare. La sosirea la locul intervenției s-a găsit un autotu-

rism Dacia Logan, cu număr de înmatriculare DJ-07-KYA, răsturnat pe plafon lângă partea carosabilă. Șoferul în vârstă de 69 ani, fusese scos din autoturism de persoanele prezente. Acesta a fost preluat de echipajul SMURD și transportat la CPU Băilești, iar pompierii au asigurat zona și au deconectat bornele bateriei, pentru a preveni un eventual incendiu.

2. În ziua de 05.06, în jurul orei 19.00, secția pompieri Băilești a fost alertată prin sistemul 112 pentru salvarea a două victime căzute într-o fântână în localitatea Bistreț. Subunitatea s-a deplasat la locul intervenției cu o autospecială și cu ambluanța SMURD. În urma recunoașterii s-a constatat că în fântână se aflau două persoane conștiente, mamă și fiu, Staicu Floarea – 68 ani și Staicu Cosmin – 38 ani, adâncimea fântânii fiind de cca 6

metri, cu un diametru de 90 cm. Din relatările martorilor reiese faptul că Staicu Floarea a fost aruncată de către fiul ei în fântână, după care s-a aruncat și el cu scopul de a o uci-de. Pentru salvarea persoanelor, s-a înlăturat primul colac al fântânii care era instabil. Echipajul a lucrat contra cronometru, deoarece agresorul devenise violent și încerca să-și sugrume mama. S-a introdus o scară în fântână pe care a coborât comandantul de echipaj asigurat cu cordița de salvare. După aplanarea conflictului dintre cei doi, s-a trecut la extragerea victimelor, mai întâi a agresorului, apoi a mamei sale, care au fost asigurați cu cordița de salvare și centura de siguranță. După extragere, victimele au fost predate echipajelor SMURD și SAJ pentru acordarea primului ajutor medical, ulterior agresorul fiind preluat de organele de poliție.

3. În ziua de 06.06, pompierii au fost solicitați să intervină în Băilești pentru salvări de animale. După o intervenție „ca la carte”, a fost salvat un cal care era căzut în pârâul Balasan și care nu putea ieși la mal, acesta fiind abrupt și dat.

4. În ziua de 08.06, Secția Băilești a fost solicitată să intervină la Izvoare, pe str. Gorgenilor, unde în urma unui accident rutier, unul din autoturismele implicate a luat foc. Este vorba despre un Opel Vectra cu nr. de înmatriculare HD-08-MBW. La sosirea la locul intervenției ardea compartimentul motor și întreg habitaculul autoturismului. Cu toate că intervenția a fost promptă, totuși, distanța până la locul intervenției, prezența materialelor combustibile (tapițerie, scaune, furtune cauciuc etc) și a combustibilului, au făcut ca autoturismul să ardă în proporție de cca 80%.

5. În ziua de 24.06. s-a intervenit în localitatea Domnul Tudor, str. Principală, unde, pe proprietatea lui Militaru Alcria, era un copac căzut pe firele de tensiune. Sosind la fața locului, pompierii băileșteni au constatat că nu au dotările necesare degajării copacului, așa că au solicitat în sprijin o autoscară de la o subunitate din Craiova. Cu ajutorul autoscării și a unei drujbe, s-a degajat copacul, eliberându-se firele de tensiune și înlăturându-se pericolul existent.

6. O intervenție similară a fost pe 25.06, în Băilești, str. Victoriei, nr. 190, unde s-au înlăturat crengile de copac, căzute pe firele de tensiune.

În luna iunie, echipajele SMURD au fost din nou în

alertă maximă, fiind solicitate să intervină pentru acordarea primului ajutor medical de urgență în 110 cazuri, dintre care 36 în mediul urban și 74 rural.

- 2 pacienți au refuzat asistența medicală.
 - 8 pacienți au refuzat transportul la spital.
 - 1 pacient predat la elicopter.
 - 2 pacienți predați la SAJ.
 - 1 pacient predat la UPU.
 - 87 pacienți predați la CPU.
- Tipuri de intervenții:
- Afecțiuni medicale – 63
 - Afecțiuni cardiace – 4
 - Neurologice și psihiatrice – 3
 - Intoxicații – 4
 - Traumatisme – 7
 - Accidente rutiere – 6
 - Persoane găsite decedate – 1

- Persoane căzute în locuri publice – 1
- Deplasare fără intervenție – 8

- Manevre efectuate:
- Guler cervical – 13
 - Saltea vacuum – 7
 - Atelă vacuum – 13
 - KED – 1

Au fost asistate 56 de persoane de sex masculin și 45 de sex feminin cu vârste:

- 0-1 an – 6
- 1-16 ani – 13
- 16-50 ani – 30
- Peste 50 ani – 52

Cu toate că munca lor este foarte dificilă și riscantă, paleta situațiilor de urgență fiind foarte variată (incendii, inundații, accidente, descarcerări, salvări persoane, salvări animale, prim-ajutor etc), **pompierii sunt 24 din 24 în slujba Dumneavoastră.**

Plt. Șef Adj. (R)
Daniel Gheorghisan

Consiliul consultativ: Mirela Matara, Andreia-Helga Stroe, Dan Gheorghisan, Cătălin Neacșu, Ciprian Catană, Marian Pirnea, Constantin Surcel, Nicolae Miu, Alina Preda, Daniel Marian Ciucă.

REDACȚIA:
Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactori: Marian MILOVAN, Carmen MITRACHE
Caricatura - Adrian ENICĂ
D.T.P., Prepress și Tipar: S.C. ALMA DCMI - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

		Înrudit cu paltinul.		?					
		Ține de cald.							
Expert.									
Ca oțetul									
Îl face găina									
Vas de lut.									
		Tulcea.(abr.)							
		Mașină de război.							
	Nu este moale								
	?								
Deosebit de deasă.					Notă muzicală.		lezer.		?
Grup de cântăreți.					Ateu!		Fructul oprit.		
			Respectat.						
			Nu prea cald.						
Comunități religioase.						Metal prețios.			
Sirop.						Păstrează cereale.			
Silvia Ungureanu.									
		100 m.p.			Sârbu Rodica.			Piane.	
		Parlamentar.			?				
	Slujitor.						Bice!		
	A pune în ramă.						Măsura lui Cuza.		
				În acel loc.					
Au încredere.						Bun la călărie.			
În fiecare an						Remus Popa.			
.Nea.									
				Exclamație de laudă.					
				Paner.					
Cal dobrogean.			Dop la butoi.				Alifie preparată în casă.		
Cu sarcină pozitivă.			Tiberiu Ociocioc.				Victor Cerchez.		
						A fi de acord.			
Dragoste.					Nu acesta.				

56 DRAPELUL ROMÂNESC

Prof. Constantin Preda